శరశ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని కొన్ని భాగాలు

పని - ప్రేమకు ఓ చక్కని వ్యక్తీకరణ

పనిచెయ్యి, సద్గ్రంథాలు చదువు, దేవుని నామం ఉచ్చరించు – శ్రీసాయిబాబా

భక్తుడు: *గురువుగారూ! బాబా చరిత్రలో బాబా ఎప్పుడైనా ఎవ్వరికైనా ధ్యానం చేసుకోమని సూచించారా?*

గురువుగారు: "ధ్యానం చేయి, సద్గ్రంథాలు చదువు, పని చెయ్యి" అని మాత్రమే బాబా చెప్పారు. పనిచెయ్యి, భగవంతుని స్మరించు, మంచి గ్రంథాలు చదువు – ఇదీ బాబా చెప్పిన అసలు క్రమం. ఆయన ఈ మూడింటిని చెప్పారు.

భక్తుడు: *బాబా ఈ మూడింటినీ ఒక ఖచ్చితమైన క్రమంలో చెప్పారంటున్నారా, గురువుగారూ?*

గురువుగారు: అవును, పనిచెయ్యడం మొదటిది. అందుకనే నేను ఆ క్రమాన్ని గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పాను.

శిరిడీ, 1997

భక్తుడు: *బాబా పనిచెయ్యడాన్ని మొదటగా ఎందుకు చెప్పారు?*

గురువుగారు: ఎందుకంటే నిరంతరం బాబాను స్మరించడం, ఆయనను ధ్యానించడం సామాన్య జనానికి సాధ్యంకాదు. ఆ మాటకొస్తే మంచి పుస్తకాలు చదవడం కూడా అంతే. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఎందుకనో చాలామంది పనిచెయ్యడాన్ని ఒక శాపంగా భావిస్తారు. దేవుడు (తాము సృష్టించిన తొలి మానవులైన) ఆడమ్ మరియు ఈవ్‌లకు పనిని ఒక దండనగా విధించినట్లు, అందువలన వాళ్ళు చెమటోడ్చి తమ ఆహారాన్ని సంపాదించుకోవలసి వచ్చిందని బైబిల్‌లో ఉంది. కానీ నేను మాత్రం పని ఒక వరంగా భావిస్తాను. మనం కష్టపడి సంపాదించుకున్నది అది ఎండిపోయిన రొట్టె అయినా సరే దాని మాధుర్యం దానికుంటుంది, దానిని తినడంలో ఒక సంతృప్తి ఉంటుంది. అందుకనే పనిచెయ్యడానికి నేను తొలి ప్రాధాన్యతనిస్తాను. మనం పనిచేసి సంపాదించుకోవాలి. అలా కాకపోతే, మీరు భవిష్యత్తు కోసం అట్టిపెట్టుకున్న ధనమో లేక పెన్షనో ఉంటే మీరు దానితో జీవించవచ్చు. అలా అయితే సమస్య లేదు. నేను నా పెన్షన్‌తో, నా స్వంత సంపాదనతో జీవిస్తున్నాను. కానీ మొదటగా పనిచెయ్యడానికే నేను ప్రాముఖ్యతనిస్తాను. బద్ధకంగా ఉంటూ మీ కాలాన్ని వ్యర్థంగా గడిపేయవద్దు.

భక్తుడు: *భగవద్గీత అందించిన గొప్ప సిద్ధాంతాలలో నిష్కామకర్మ ఒకటని చెప్తారు. నిష్కామకర్మ అంటే ఏమిటి? కర్మయోగం అంటే అదేనా గురువుగారూ?*

గురువుగారు: నేను నా చుట్టూ ఉండే వాళ్ళకు దేనినైతే అనుభవంలోకి తీసుకురావడానికి ప్రయత్నిస్తున్నానో అదే కర్మయోగం. ఉదాహరణకు కొందరు వ్రాయాలనుకొంటారు. అది ప్రచురిస్తామని నేను ఎప్పుడూ వారికి హామీ ఇవ్వను. (గురువుగారు

నవ్వుతూ...) కేవలం వాళ్ళు వారి ప్రేమకు వ్యక్తీకరణగానే వ్రాస్తారు. మీకు నచ్చింది చెయ్యండి, కానీ అది ప్రేమకు వ్యక్తీకరణగానే చెయ్యండి అంటాను నేను. చాలామంది ఇక్కడకు వచ్చి ఎన్నో పనులు చేస్తారు – పాలు పంచుకోవడం అంటారు కదా అలా. కానీ వాళ్ళను ప్రత్యేకంగా గుర్తించడం జరగదు. వాళ్ళు సహజంగానే ఏ కోరికా లేకుండా పనిచెయ్యడం అనే పద్ధతికి అలవాటుపడతారు. కనీసం ఎవరైనా తమను గుర్తించాలన్న కోరిక కూడా ఉండదు. వాళ్ళు చేసే పని కేవలం వారి ప్రేమకు వ్యక్తీకరణ మాత్రమే. అంతే. కనీసం నాతో అయినా మంచిగా ఒక మాట అనిపించుకోవాలన్న కోరిక కూడా ఉండదు. ఒకవేళ వారికి అటువంటి కోరిక ఉంటే అది సకామకర్మ అవుతుంది. అందుకనే ఎవరన్నా తాము చేసిన పనిని గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పాలని చూస్తున్నప్పుడు నేను వారిని తక్షణం వారిస్తాను. నేను ఇలా చేయడానికి కారణం వారిని తక్కువ చెయ్యడానికి కాదు. తమను 'గుర్తించాలి' అన్న కోరికే అహంకారానికి బీజం. నా దగ్గరున్న వారు ఏమి చేసినా అది వారి ప్రేమకు వ్యక్తీకరణ కావాలి. అంతకుమించి వేరే ఏ కారణంగానూ ఉండకూడదు. అప్పుడు ఆ ప్రేమ స్వచ్ఛంగా వ్యక్తమవుతుంది.

ఒకవేళ మీరు నిజంగా ఏమన్నా చెయ్యాలనుకుంటే మీ ప్రతిభాపాటవాలను బాబాకు అర్పించండి. అది మీ మనస్సుకు ఎంతో తృప్తినిస్తుంది. ఇలా నివేదన చేస్తున్నంతవరకు మీరు ప్రేమతో బాబాను గుర్తుపెట్టుకుంటారు. అందులో కొంచెం కూడా వాణిజ్య ధోరణిగానీ, వ్యాపారదృక్పథంగానీ, స్వార్థపరత్వంగానీ ఉండవు. ఇంతకు మించిన నిష్కామకర్మయోగం ఏముంటుంది? కొందరు చక్కగా వ్రాస్తారు, అది వారి ప్రతిభ. కొంతమంది చక్కగా వండతారు, అది వారి ప్రతిభ. కొంతమంది బాగా శుభ్రం చేస్తారు, అది వారి ప్రతిభ. మీ ప్రతిభాపాటవాలు బాబా మీకు ఇచ్చిన బహుమానం. మీరు దానిని బాబాకు సమర్పించడం ద్వారా అది ఆయనను గుర్తుపెట్టుకోవడానికి ఒక మార్గమవుతుంది. అందులో బాబాను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడం, అదే సమయంలో దానిని వ్యక్తం చేయడం కూడా ఉంటుంది. ఇటువంటి పని అణుమాత్రం చేసినా సరే అది మీకు ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మికత పేరుతో దానినేదో వ్యాపారంగానో, ఒక వృత్తిగానో చేసి నేను దానిని చెడగొట్టి పనికి రాకుండా చేయాలనుకోవడంలేదు. దానివల్ల మీకు ఎటువంటి మనశ్శాంతి ఉండదు.

మన జీవితమంతా (సద్గురువు పట్ల గల) ప్రేమను వ్యక్తీకరించడంలో భాగం అయినపుడు ఇక ప్రతిదీ నిష్కామమే అవుతుంది. సాధారణంగా అందరూ భగవద్గీతలో చెప్పిన నిష్కామకర్మంటే ఏ కోరికా లేకుండా చేసే పని అని అనుకుంటూ ఉంటారు. నిజానికి నిష్కామ కర్మంటే ఎటువంటి ఫలాపేక్ష లేకుండా చేసే పని. ఫలితం గురించి ఆలోచించకుండా, ఆందోళనపడకుండా చేసే పని. ఒక పనిని ఆ పనిపట్లగానీ లేదా ఫలితంపట్లగానీ ఏ కోరికా లేకుండా చేయడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది? సాధారణంగా అది సాధ్యంకాదు, దాని గురించి వేరే ఆలోచనే అక్కరలేదు. ఎప్పుడైతే మనం చేసే పని మన ప్రేమకు వ్యక్తీకరణ అవుతుందో అప్పుడు మాత్రమే అది సాధ్యమవుతుంది. అదీ నిష్కామకర్మ అంటే.

ఇక్కడ మనం చేసేది ఏదైనా సరే, అది బాబాతో మనల్ని మనం అనుసంధానం చేసుకోవడానికి ఒక మార్గం. కాబట్టే మనం ఆ పని చేస్తాం. మనం అలా చెయ్యడాన్ని ఇష్టపడతాం. మార్గమూ అదే, గమ్యమూ అదే. అది ఏదో ఫలితాన్ని పొందడానికి ఒక సాధన కాదు. మీరు ఎంచుకున్న మార్గమే మీకు ఫలితాన్నిస్తుంది. అదే నిష్కామకర్మయోగమంటే. అప్పుడు మీరు చేసే ఏ పనైనా కర్మయోగమే అవుతుంది. వ్రాస్తున్నా, పాత్రలు శుభ్రం చేస్తున్నా, నేలను ఊడుస్తున్నా – అది యోగమే అవుతుంది. నేను నాకున్న పరిమితులలో మీరందరూ అటువంటి నిష్కామకర్మ చేసేలా చేస్తున్నాను. దానిని కర్మయోగం అంటారని నేను మీకు చెప్పలేదు. ఎందుకంటే నేను ఆ విషయం చెబితే మీరు ఆ ఉత్సుకతను కోల్పోతారు. పనిచేస్తున్నవారికి ఈ విషయాలన్నీ తెలియకుండానే వారు ఆ పని చెయ్యాలని నేను కోరుకుంటాను, వారికి తెలియకుండా దెబ్బతీయాలనే నా ప్రయత్నం. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను సేవ చేయాలనుకున్నప్పుడు ఎలాంటి పనిని ఎంచుకోవాలో తెలుసుకోవడం ఎలా?*

గురువుగారు: నేను ముందు చెప్పినట్లు, మీరు చేసే పని మీ ప్రేమకు వ్యక్తీకరణ కావాలి. మనం ప్రేమను వ్యక్తపరిచేందుకు ఒక పనిని ఎంచుకునేటప్పుడు అవి మన శక్తిసామర్థ్యాలకు అనుగుణంగా ఉండాలి, అంతేగానీ మన ఇష్టాయిష్టాలను అనుసరించి ఉండకూడదు. మన అహంకారానికి దెబ్బ తగిలే అవకాశం ఉన్న పనుల నుండి మనం తప్పించుకోకూడదు.

అలా తప్పించుకుని అది కూడా ప్రేమకు వ్యక్తీకరణే అని సమర్థించుకోకూడదు. కాబట్టి ఈ వ్యక్తీకరణల మధ్య తేడాలుంటాయి. ఒకవేళ మనం జాగ్రత్త వహించవలసి వస్తే మనం ఒక పనికి (వ్యక్తీకరణకు) బదులు మరొక పనిని (వ్యక్తీకరణను) ఎందుకు ఎంచుకున్నాం అనే విషయంలో జాగ్రత్త వహించాలి. అక్కడ మనం జాగరూకతతో ఉండాలి. ఉదాహరణకు, అక్కడ చాలా అధికార దర్పంతో ప్రవర్తించే వ్యక్తి ఉన్నాడు, ఆయనతో పని చేయాల్సి వస్తుందని మీరు కొన్ని పనులను ఎంచుకోకపోవచ్చు. లేదూ, నేను చాలా మేధావిని కాబట్టి వంటపని చెయ్యను అని మీరు అనుకోవచ్చు (గురువుగారు నవ్వుతూ...) పనిని ఎంచుకోవలసి వచ్చినప్పుడు మీరు ఇలాంటి విషయాలలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

ఇటువంటి వ్యక్తీకరణల వెనుకగల ప్రాథమికమైన సూత్రాన్ని మాత్రం ఎవ్వరూ మర్చిపోకూడదు, లేకపోతే వాటి వలన ప్రయోజనం ఉండదు. ఒక పని (వ్యక్తీకరణ) మన అహంకారాన్ని పెంచుతుందా, పోగొడుతుందా అనే విషయంలో మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఇది చాలా సూక్ష్మంగా, తికమకపెట్టేలా ఉంటుంది. అది ఎటువంటి వ్యక్తీకరణ అయినా అది మిమ్మల్ని మృదువుగా చేసేలా ఉండాలి. ప్రేమ యొక్క ప్రధానమైన ఉద్దేశ్యం అహంకారం లేకుండా చెయ్యడమే – అక్కడ మిమ్మల్ని మీరు కోల్పోవాలి.

కాబట్టి మీరు ఒక్క విషయం గుర్తుపెట్టుకుంటే చాలు. మనం చేసే ఏ పనిలోనైనా – అది శారీరకమైనది కావచ్చు, మేధస్సుకు సంబంధించినది కావచ్చు – మనం మన అహంకారాన్ని కొంత కోల్పోవాలి. మీరు ఆ పని పూర్తి చేసిన తరువాత మీకు మీరు తేలికగా అనిపించాలి. మళ్ళీ ఆ పని చేస్తే ఇంకొన్ని గ్రాములు (అహంకారం) పోగొట్టుకోవాలి, మీరు మళ్ళీ చేస్తారు మళ్ళీ ఇంకొన్ని గ్రాములు (అహం) పోగొట్టుకుంటారు. మీరు ఎంతగా అహంకారాన్ని కోల్పోతారో అంతగా ప్రయోజనం పొందుతారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మా ఇష్టాయిష్టాలను అధిగమించడం ఎలా?*

గురువుగారు: మీరు ఇష్టపడే విషయాలన్నింటికన్నా బాబాను ఎక్కువగా ఇష్టపడితే ఆ ఇష్టంలో మిగతా ఇష్టాలన్నీ లేకుండా పోతాయి. అలాగని మీకు ఇష్టాయిష్టాలే ఉండవని కాదు. అవి ఉంటాయి. మీరు వాటిని లేకుండా చేసుకోవాలనుకుంటే అది మిమ్మల్ని మీరు లేకుండా చేసుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నంలా ఉంటుంది. మీరంటూ లేకుండా పోవడం మీకు ఎలాగూ ఇష్టం ఉండదు కాబట్టి మీరు ఆ ప్రయత్నాన్ని ప్రతిఘటిస్తారు. నిజానికి మీరు మీ ఇష్టాయిష్టాలను తుడిచివేయలేరు. ఎందుకంటే అది మీరు కూర్చొని ఉన్న కొమ్మను మీరే నరుక్కోవడంలాంటిది. లేదా కంప్యూటర్ పరిభాషలో చెప్పాలంటే ఆపరేటింగ్ సిస్టమ్ ఉన్న భాగం (partition) లోనే ఉండి ఆపరేటింగ్ సిస్టమ్‌నే తొలగించడానికి ప్రయత్నం చేయడంలా ఉంటుంది. అది మీ వల్ల కాదు. ఎందుకంటే ఆ వ్యవస్థని తొలగించాలని చూసేది కూడా ఆ వ్యవస్థలో భాగమే కాబట్టి దానిని అదే తొలగించుకోలేదు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *కాబట్టి ఇష్టాయిష్టాలు తలెత్తినప్పుడు మనం బాబాను గుర్తుచేసుకోవాలా గురువుగారూ? మీరు చెబుతున్నది ఇదే కదా?*

గురువుగారు: నా ఉద్దేశ్యం కేవలం బాబాను గుర్తుచేసుకోమని మాత్రమే కాదు. బాబాకు ఏమి ఇష్టమో, ఏది మిమ్మల్ని బాబాకు దగ్గర చేస్తుందో ఆలోచించడానికి ప్రయత్నించండి. అది మీకిష్టమైనా కాకపోయినా, అది బాబాకు సంబంధించినది కాబట్టి, మీరు దానిని ఇష్టపడటం మొదలుపెడతారు. దానిని ఇష్టపడటానికి ప్రయత్నించండి. ఆ ప్రయత్నం అది బాబాకు సంబంధించినది అనే విషయాన్ని గుర్తుచేస్తుంది. బాబాతో దానికి గల సంబంధాన్ని గుర్తుపెట్టుకోవడం వల్ల మీరు దానిని ఇష్టపడతారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఏదైనా పనిలో నిమగ్నమయితే ఎప్పుడూ మన గురించే మనం ఆలోచించుకోవడం తగ్గుతుందని, మనల్ని మనం మరచిపోగలమని అదే ఆ పని యొక్క ప్రయోజనమని మీరు చెప్పారు. ఇది కేవలం ఆ పనిచేస్తున్నంతవరకే ఉంటుందా లేక ఈ ప్రభావం తరువాత కూడా ఉంటుందా?*

గురువుగారు: ఖచ్చితంగా తర్వాత కూడా ఉంటుంది. మీరు ఆ పనిచేస్తున్నంతవరకు మీ వాసనలు (patterns) విచ్ఛిన్నమవుతూ ఉంటాయి. అది కేవలం ఆ పని చేస్తున్నంతవరకే కాదు, ఆ తరువాత కూడా కొనసాగుతుంది. ఎప్పుడూ మన గురించే ఆలోచిస్తూ ఉండటం, మనమే అన్నింటికీ కేంద్రంగా ఉండాలనుకోవడం, ఎప్పుడూ మన స్వంత కథల గురించే మాట్లాడుతూ, ఆలోచిస్తూ ఉండటం – ఇలాంటి అలవాట్లు బలహీనపడతాయి. మనం చేసే పని అనే కథ మన ఇతర కథలను ముక్కలు చేస్తుంది.

గురువుగారు: మనం సమస్తాన్ని పరిత్యజించడానికి సిద్ధంగా లేనంతవరకు మనకు ఏదైనా పని అవసరం. ఈ పని మనం ప్రేమించే లక్ష్యం వైపుగా మరలనివ్వండి. ఆధ్యాత్మికమూ, ప్రాపంచికమూ రెండూ నెరవేరాలి.

నేను కర్మయోగాన్నో, నిష్కామకర్మనో లేదా పనినో ధ్యానంకన్నా గొప్పదని చెప్పడంలేదు. ఎటువంటి ప్రయత్నం లేకుండా అలా కూర్చొని 24 గంటలూ ధ్యానస్థం కాగలిగితే – దానికే నా తొలి ప్రాధాన్యత. కానీ మీరు అలా లోతుగా ధ్యానస్థులు కాలేకపోతే మనస్సుని వేరే పనిలో నిమగ్నం చెయ్యండి. ధ్యానం పేరుతో కూర్చొని రకరకాల విషయాల గురించి ఆలోచిస్తూ దానిని పాడుచేసుకోకండి. లేకపోతే మనస్సు దెయ్యాల నివాసంగా మారుతుంది. ఏ వ్యాపకమూ లేని బుర్ర దెయ్యాల నివాసం అంటారు కదా. ఇంకా మనస్సు అంత లోతుల్లోకి ఎందుకు వెళ్ళలేకపోతోంది? మనలోని ఏవో అవసరాలు, ప్రేరణలు, వాసనలు మొదలైన వాటిని పదిమందితో అన్యోన్యంగా ఉండటం ద్వారా, పనిచేయడంద్వారా పోగొట్టుకోవాల్సి ఉంది. కాబట్టి వాటిని అలాగే పోనివ్వండి. ఆ తరువాత తిరిగి ధ్యానం మొదలుపెట్టవచ్చు. మీరు చేసే పని సేవే కావాల్సిన అవసరం లేదు. మీరు చెయ్యగలిగినంత మేరకు ఏదైనా పని చెయ్యండి.

భక్తుడు: *కానీ సాధారణ జీవితంలో – అంటే సద్గురువుకుగానీ, ఉన్నతమైన లక్ష్యానికిగానీ సంబంధంలేని – పని చేస్తున్నప్పుడు దానివల్ల మనలోని చెడు వాసనలు (చిత్తవృత్తులు) తగ్గకపోగా వాటిల్లో మనం మరింతగా మునిగిపోవచ్చు కదా! మరి ఇతర పనులకు, గురువుకు సంబంధించిన పనులకూ మధ్య తేడా ఏమిటి?*

గురువుగారు: గురువు యొక్క అనుగ్రహం.

భక్తుడు: *సద్గురువు ఎంపిక చేసిన పనులను మనం చేస్తున్నప్పుడు మనం మనలోని చెడు సంస్కారాలనుండి త్వరగా బయటపడతామా?*

గురువుగారు: లేదు లేదు. అది గురువు ఎంపికకు సంబంధించిన అంశం కాదు. మీకు ఇష్టం లేకపోయినా సరే మీరు గురువుకు నచ్చిన పనులు చెయ్యడం గురించిన అంశం. మనకు ఇష్టమైన పనులే చేస్తే మనలోని సంక్లిష్టతలు మరింత బలంగా తయారవుతాయి. కానీ వ్యక్తిగతంగా మనకు ఇష్టంలేకపోయినా గురువుకు ఇష్టమైన వాటిని చెయ్యడం మొదలుపెడితే ఇక మనలోని వాసనలు బలంగా తయారవ్వడమన్న ప్రశ్నకు తావెక్కడిది?

భక్తుడు: *సాయిపథంలో పని పట్ల ఉండే దృక్పథమంతా చాలా విభిన్నంగా ఉంది. ఏదైనా పని పూర్తి చేయడానికి సహాయపడటం కంటే అందరూ పనిచేయడానికి గల అవకాశాల కోసం ఎదురుచూస్తారు. ఇటువంటి అనుభవం తొలిసారి నాకు ఎదురైన సందర్భం నాకు ఇంకా గుర్తు ఉంది. నేను చిమ్ముతున్నప్పుడు ఒక గురుబంధువు నావద్దకు వచ్చి, "చిమ్మే అవకాశాన్ని నాకివ్వండి, మీకు ఇంకా వేరే పనులు చేయడానికి చాలా అవకాశాలున్నాయి" అన్నాడు.*

గురువుగారు: అవును. ఇది విభిన్నమైన దృక్పథం. ఇక్కడ ఏదైనా పని చేసేవారు తమకు తాము సాయం చేసుకోవడానికి అవకాశాలు వెతుక్కుంటారు అంతేగానీ వాళ్ళు ఇతరులకు సాయం చేస్తున్నామని అనుకోరు. మీరు వేరే వాళ్ళకు సాయం చేస్తున్నాం అని అనుకుంటున్నంతవరకు మీరు ఏమీ పొందలేరు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మీకు దగ్గరగా ఉండి పనులు చేసేవారు ఎక్కువగా మీ సాంగత్యంలో ఉంటూ ఎక్కువ అనుగ్రహాన్ని పొందుతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.*

గురువుగారు: వాళ్ళకు అనుగ్రహాన్ని ఇచ్చేది వాళ్ళు చేసే పని కాదు. నాతో అనుబంధం ఉండాలి అనుకొనే వాళ్ళ కోరికే వాళ్ళకు ఆ అనుగ్రహాన్ని ఇస్తుంది. నిజానికి దగ్గరగా ఉండాలి అనే కోరిక కలిగివుండటమే అనుగ్రహం. అంతేగానీ ఎవరైనా ఇక్కడ ఉంటే వారికి నేను ఎక్కువగా అనుగ్రహాన్ని ఇస్తానని కాదు. వాళ్ళు ఎక్కువగా స్వీకరించగలుగుతున్నారు. మీరు నిజంగా ఇంకా ఎక్కువ అనుగ్రహం కోసం తపిస్తూ ఉంటే మీరు దానిని పొందుతారు.

భక్తుడు: *అవును గురువుగారూ! అది నా అనుభవం కూడా. మీతో ఉండటం వలన అనుగ్రహం వస్తుందని కాదు. మీతో ఉండటమే అనుగ్రహం.*

గురువుగారు: ఎవరైనా నాకు దగ్గరగా ఉంటే ఎక్కువ అనుగ్రహాన్ని పొందుతారని నేను చెప్పడంలేదు. వాళ్ళ దృష్టిలో వాళ్ళు నాతో ఉండటమే అనుగ్రహం. అది వాళ్ళ భావన, అది వాళ్ళ అనుభవం. అందుకనే వాళ్ళు ఇక్కడ ఉన్నారు. అంతేగానీ ఏదో నమ్మకంతోనో, ఏదో ఆశతోనో లేక ఏదో సిద్ధాంతరీత్యానో లేకపోతే శాస్త్రాలలో చెప్పబడిందనో కాదు. అది వాళ్ళ అనుభవం కాబట్టి వాళ్ళు ఉంటున్నారు.

గురువుగారు: మనం చేసే పని మనల్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. మనం చేసే పనివల్ల ప్రభావితం కావడం మన స్వాభావిక ధర్మం. కాబట్టి సత్సంగంతో, బాబాతో లేదా మీరు ప్రేమించే ఏ విషయానికి సంబంధించిన పనులలోనైనా సరే పాలుపంచుకోండి. మీరు చేస్తున్న ఆ పని ముఖ్యం కాదు. కేవలం పనిచేయడమే ముఖ్యం. ఆ పని చెయ్యడమే ముఖ్యమైన అంశం. మనకు అదే కర్మయోగం. ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క రకమైన ప్రతిభాపాటవాలు ఉంటాయి. మీకున్న పరిమిత సమయంలో మీకు సాధ్యమైనంతవరకు, మీ సామర్థ్యం మేరకు వాటిని వ్యక్తం చేస్తూ, వాటిని మీ జీవితంలో భాగం చేసుకోండి. అప్పుడు మీరెంత ఆనందంగా ఉంటారో చూడండి.

నేను ఎప్పుడూ బాబా గురించే ఆలోచిస్తుంటాను. నేను ఎప్పుడూ గురువుగారి గురించే ఆలోచిస్తుంటాను అని మీరు అనుకోవచ్చు. మీరు ఒకవేళ నిజంగా బాబా గురించే ఆలోచిస్తుంటే అది మీ స్వభావంలో, మీరు చేసే పనులలో వ్యక్తం కావాలి. ఇక్కడి నుండి వెళ్ళాక అంతా తారుమారైపోతుందని చెప్తారు. నేను దానిని నమ్మను. మీకు నిజంగా అంత అవసరం ఉంటే, నిజాయితీ, తపన ఉంటే మీరు ఎక్కడున్నా కనెక్ట్ (అనుసంధానం) కాగలరు. మీకు ఆ అవసరం లేకపోతే మీరు ఇక్కడున్నా కనెక్ట్ కాలేరు.

మీరు ఆఫీసు నుండి వచ్చాక మీకున్న నైపుణ్యాన్ని, అభిరుచిని బట్టి మీరు ప్రేమించే లక్ష్యానికి సంబంధించిన ఏదో ఒక పని చెయ్యవచ్చు. ఉదాహరణకు కొంతమంది కలిసి ఈ-మెయిల్ సర్వర్ ఏర్పాటు చేసారు. దీనివల్ల సాయిభక్తులు ఒకరితో ఒకరు సమాచారాన్ని పంచుకోవచ్చు. వాళ్ళకు ఆ విషయంలో పరిజ్ఞానం ఉంది. కావలసిన నైపుణ్యం ఉంది. ఇదే విధంగా మీరు ఏదో ఒక పనిని ఎంచుకోవచ్చు. దానివల్ల మీరు బాబాతో అనుబంధంలో ఉండటమే కాకుండా అది మిగతావారికి కూడా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది.

కాబట్టి ఊరికే బాబాతో మీకు గల అస్పష్టమైన సంబంధం గురించి మాట్లాడవద్దు. "నా మనస్సు ఎప్పుడూ బాబా మీదే ఉంటుంది. బాబా గురించి ఆలోచించకుండా ఒక్క క్షణం కూడా గడవదు" (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఇలా చాలామంది అంటారు. కానీ 99 శాతం మంది విషయంలో అది సాధ్యపడుతుందని నేను అనుకోను. మరే ఇతర ఆలోచనలు, ఆకర్షణలు లేని రమణమహర్షి వంటివారికి అది సాధ్యపడుతుంది. వాళ్ళు ఏం చేసినా ఏం చెయ్యకపోయినా వారు ఎప్పుడూ తమ ఆరాధ్య వస్తువుతో ఒక్కటై ఉంటారు. రమణమహర్షికి అరుణాచలాన్ని గురించి ఆలోచించకుండా ఒక్క క్షణం కూడా గడిచేది కాదు.

మనం చాలా విషయాలను చూస్తాం, చాలా విషయాలు వింటాం. వాటి గురించి ఆలోచిస్తాం. వాటివల్ల రకరకాల ప్రభావాలకు లోనవుతాం. మన మనస్సులను ఈ ప్రభావాల నుండి రక్షించి సద్గురువుతో కనెక్ట్ (అనుసంధానం) కావడానికి మనకు ఏదైనా పని అవసరం. దాని విలువ అంతవరకే. నేను దానిని నిష్కామకర్మ అనను. సద్గురువుతో కనెక్ట్ కావడానికి మనకు గల అవసరమది. అది మన ప్రేమకు, అవసరానికి, తపనకు వ్యక్తీకరణ.

గురువుగారు: మీ మార్గంలో ప్రతిదీ చివరకు ఆఫీసుకు పోవడం కూడా మీ యోగంలో భాగం కావాలి. ఎవరి మెప్పో పొందాలని, ఎవరో సర్టిఫికేట్ ఇవ్వాలని కాకుండా మీ పనిని మీరు మీకు సాధ్యమైనంత మేరకు ఉత్తమంగా చెయ్యండి.

భక్తుడు: కానీ చాలా సందర్భాలలో నేను అత్యుత్తమం అనుకున్నది సర్వోత్తమమైనది కాదని అనిపిస్తుంది.
గురువుగారు: అలా కావలసిన అవసరంలేదు. మీరు గొప్పగా చేస్తున్నారా లేదా అనేది ముఖ్యంకాదు. మీరు ఎలా (ఏ దృక్పథంతో) చేస్తున్నారనేది ముఖ్యం. ఏదో సాధించాలనే ఆలోచన వచ్చిన తక్షణం అది మీ సామర్థ్యాన్ని నాశనం చేస్తుంది. మీరు చేసేపనిని ఆనందించడం మానేస్తారు. "నేను దీనిని అత్యుత్తమంగా చేస్తున్నానా? నేను ఏవైనా తప్పులు చేస్తానేమో, దీని గురించి నలుగురూ ఏమనుకుంటారో?" అని ఆలోచిస్తూ ఆ పనిచేయడంలోని నేర్పును (ఆర్ట్‌ను) కోల్పోతారు. మీరు దాని గురించి ఎంత ఎక్కువగా ఆలోచిస్తే అన్ని ఎక్కువ తప్పులు చేస్తారు.

మనందరికీ అనుభవంలో ఉన్న ఒక ఉదాహరణను ఇస్తాను. మీరు మీ దేశానికి వెళ్ళి స్నేహితులను కలిసినపుడు చాలా సునాయాసంగా ఇక్కడి విషయాల గురించి ఉపన్యాసాలు ఇస్తారు. ఒక స్నేహితుడు మిమ్మల్ని గురూజీ ఏంచెప్పారు అని అడిగితే మీరు అద్భుతంగా వివరిస్తారు. మీరు చెప్పిన విషయాలు విన్న ఆ స్నేహితుడు ఎంతో సంతోషపడి నేను రేపు చాలామందిని పిలిచి ఒక పెద్ద మీటింగ్ ఏర్పాటు చేస్తాను, వాళ్ళందరికీ గురువుగారి గురించి నాకు చెప్పినట్లుగానే చెప్పాలి అంటాడు. సమస్యంతా ఇక్కడే వస్తుంది. స్టేజీమీద నిలబడిన తరువాత ఆ గుండె దడలో ఏమీ బయటకు రాదు. "గురువుగారు అమెరికాలో... కాదు కాదు... ఇండియాలో... శిరిడీలో సత్సంగం ఇచ్చినప్పుడు... శిరిడీలో... కాదు, ఆ ఊరి పేరేంటి? తిరుపతి... తిరుపతి కాదు అంటే తిరువణ్ణామలైలో" అంటూ తడబడతావు. (నవ్వులు...) మెదడు శూన్యం అయిపోతుంది. మీరు అన్నింటినీ మర్చిపోతారు. ఊర్ల పేర్లు చివరికి నా పేరు కూడా మర్చిపోతారు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) మనకు సహజ సిద్ధంగా ఉండే మాట్లాడే సామర్థ్యం కూడా దెబ్బతింటుంది. మీరు చేసేది ఒక ప్రదర్శన అయినప్పుడు, ఒక విన్యాసం, ఒక ప్రత్యేకమైన పని అయినపుడు సహజమైన సామర్థ్యం కూడా దెబ్బతింటుంది. మనం ఏదో సాధించాలి అనే భావన వచ్చినపుడు, దాని ఫలితాన్ని గురించి అభద్రతాభావం కలిగినపుడు ఇలాగే జరుగుతుంది. అది మన శక్తిసామర్థ్యాలను దెబ్బతీసి జీవితాన్ని సంతోషపడనీయకుండా చేస్తుంది. అందుకే నేను అటువంటి భావనలకు తావివ్వను. నేను ఎవ్వరినీ పొగడను. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) అలా పొగిడి వాళ్ళకు నష్టం కలిగించడం నాకు ఇష్టముండదు. మీరు ఏం చేస్తున్నారనేది ముఖ్యం కాదు, ఎలా చేస్తున్నారనేదే ముఖ్యం.

ముందు బాబాకు సంబంధించిన విషయాలలో వీటిని అభ్యాసం చేయండి. బయట ప్రపంచం ఎంతో మాయచేస్తుంది. అక్కడ ఇటువంటి దృష్టితో ఉండటం చాలా కష్టం. ఇక్కడ అది తేలిక. ఎందుకంటే ఇక్కడ మనకు ప్రేమ ఉంది. మనకో లక్ష్యం ఉంది. అనుబంధం ఉంది. కాబట్టి ఇక్కడ అభ్యాసం చెయ్యండి. ఒక్కసారి మనస్సుకు ఆ రుచి తెలిసాక దానిని మీ జీవితంలో మిగతా పార్శ్వాలలో అన్వయం చేసుకోవచ్చు. అప్పుడు నేను చెప్పినట్టు ప్రతిదీ – అమెరికాలో ఉండటం, కుటుంబం ఉండటం, ఇల్లు, కారు ఉండటం, ఆఫీసుకు పోవడం, పని చెయ్యడం – ఇలా ప్రతిదీ మీరు ప్రేమను వ్యక్తీకరించడంలో భాగమే అవుతుంది. మనం పట్టించుకోవలసిన అంశం మాత్రం కేవలం ప్రేమే. కాబట్టి ఆ ప్రేమ విషయం గురించి జాగ్రత్త వహించండి. అది ఎలా వ్యక్తమయ్యేలా చూడాలి అనే విషయాన్ని బాబా చూసుకుంటారు. ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండండి. ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి ఉత్సుకతతో ఉండండి. ప్రేమను వ్యక్తపరిచేటందుకు ప్రతి అవకాశాన్నీ అందిపుచ్చుకోండి. మీరు ఎంతగా వ్యక్తం చేస్తారో అది అంత దృఢంగా, ఎక్కువగా పెరుగుతుంది.

"శరచ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*
శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.